

Affedilmeyendesin

– melike-esent · 14 Ağustos 2009

Kanayan yaram hergün kabuk bağlarken bir kalemde silmek içler acısı olanmış...

Varlığını hiç hissetmedim, yokluğunu hissettiğim kadar. Her defasında susturdum seninle bağlantılı kelimeleri, anlamsızlığından...

Rüyalarımı süslüyorsun aslına bakarsan kabus dolu gecelerimi, özür dilemek istercesine her gece beni yokluyorsun, dalgın bir anımı yakalamak için...

Kaybettiğin, kaçırdığın vakitlerden içinde kalan uktelerini anlatmak istiyorsun, ama kim dinler ki bir ruhu...

Son pişmanlık bir şeye yaramaz benim lügatımda. Geç kalınan otobüsün ardından diğerine binebilirsin, ama söz anlamaz bir yürekse karşıdaki, yaptıklarınla yani yapamadıklarınla yetinmelisin...

Üzülmedim mi hiç. Gökyüzünün hüznünün cipiltisinde buhulu camlarda bekleye/durdum eski zamanlarda... belkilerim oldu, belkilerle kendimi teselli ettim.

Bir hatan yetmişti, tamir edilemez bir kalbi delik deşik etmeye. Yüreğimi dart sandın her defasında tam on ikiden vurdun, her görünüşünde derin izler serptin yaşamıma...

Sağnak sağnak yağıp, lodos gibi savurmayı da ihmal etmedin. Savurdukça da mahkum ettin beni mızrap gibi içime işleyen görünmezliğinde...

İnanması o kadar güç ki; neye inanılması gerektiğini bilsen de... Cevabı olmayan kargaşanın içinde yok oluşunun izlerine...

Şimdilerde gaipten sesler duyar oldum her gün okul yoluna girince. Ardımdan bir ses geliyor. Duyuyorum, bakıyorum kocaman bir boşluğa...

Yalandın sen koskoca bir yalan, aslında vardın ama ben görmedim var olduğunu...

Gelmen gereken vakitlerde gelmedin, şimdi de gelme. Kalmalısın gittiğin yerde. Bana yakın olmak, bana yakın olmak var ya; suya yazı yazmaktan daha da zor...

Her şey yitirilen zamanda kalsın, soluk bir resmin bile yok bende, kanayan avucumdaki son resmindir,

onu da önce yırttım sonra yaktım...

Yollar ayırdı bizi. Bu yolu sen çizdin. Bu rotayı sen sundun bana. Ben de öğrendim dümeni yanlış değil, doğru yöne çevirmeyi...

Tercihlerinin bedeli ağır mı oldu, ah ah bu bedeli ödemen de hak oldu, desem de az oldu...

Halen ne istiyorsun benden, hayatımda yoktun. Hayatımda yoksun. Hayatımda olamadın, olamayacaksın da...

Affedilmeyendesin...

MELİKE ESENTAŞ